

**Odbor územního plánování a
stavebního řádu**

dle rozdělovníku

datum
10.06.2019

oprávněná úřední osoba
Ing. Alena Miklová

číslo jednací
KUZL 33883/2019

spisová značka
KUSP 25816/2019 ÚP

ZÁVAZNÉ STANOVISKO

k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako správní orgán příslušný podle ust. § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v souladu s ust. § 149 odst. 5 správního řádu (odst. 4 ve znění platném do 31.12.2017)

potvrzuje

souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu, ze dne 18.05.2016, zn. 1560/2016 k posouzení záměru „Stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“ k dobývání výhradního ložiska štěrkopísků Moravský Písek – Uherský Ostroh.

Odůvodnění

Krajskému úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, (dále též jen „krajský úřad“), byla dne 17.04.2019 od Českého báňského úřadu doručena žádost o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 18.05.2016, zn. 1560/2016 k posouzení záměru „Stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“ z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací (dále též jen „ZS“).

Závazné stanovisko stavebního úřadu bylo vydáno dle ust. § 84 odst. 2 stavebního zákona, ve znění platném do 31.12.2017 a bylo závazným podkladem pro rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Jihomoravského a Zlínského (dále jen „OBÚ“), č.j. SBS 17437/2016/OBÚ-01/22, ze dne 09.01.2019. Tímto rozhodnutím OBÚ stanovil dobývací prostor Uherský Ostroh, evidenční číslo 7 1196, přičemž řízení OBÚ bylo zahájeno na základě žádosti zaevidované tímto úřadem dne 26.05.2016.

Proti rozhodnutí OBÚ bylo podáno účastníky řízení obcí Ratíškovice, PSČ 696 02, IČ: 002 85 242, Jihomoravským krajem, Žerotínovo nám. 3, 601 82 Brno, městem Uherský Ostroh, Zámecká 24, PSČ 687 24, IČ: 00291480, právně zastoupeným na základě plné moci Mgr. Ing. Jánem Bahýřem, advokátem, se sídlem Kotlářská 912/29, 602 00 Brno, IČ: 01339303, a dále odvolateli Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s., IČ: 49454544, Purkyňova 2933/2, 695 01 Hodonín, obcí Ostrovánky, Ostrovánky č.p. 1, 696 31 Bukovany, IČ: 00636827, obcí Vřesovice, Vřesovice 72, 696 48 Ježov, IČ: 00285501, městem Vracov, náměstí Míru 202, 696 42 Vracov, IČ: 00285498, obcí Nechvalín, Nechvalín č.p. 13, 696 31 Nechvalín, IČ: 00488445, obcí Vnorovy, Hlavní 750, 696 61 Vnorovy, IČ: 00285480, obcí Dolní Bojanovice, Hlavní 383, 696 17 Dolní Bojanovice, IČ: 00284858, obcí Čejč, Brněnská 430, PSČ 696 14 Čejč, IČ: 00284815, obcí Tvarožná Lhota, Tvarožná Lhota 190, PSČ 696 62 Strážnice, IČ: 00285412, městem Veselí nad Moravou, tř. Masarykova 119, 698 01 Veselí nad Moravou, IČ: 00285455, obcí Starý Poddvorov, Starý Poddvorov 230, 696 16 Starý Poddvorov, IČ: 00285293, obcí Skoronice, Skoronice 102, 696 41 Skoronice, IČ: 00488534, obcí Moravský Písek, Velkomoravská 1, 696 85 Moravský Písek, IČ: 00285137, obcí Mutěnice, Masarykova 200, 696 11 Mutěnice, IČ: 00285145, městem Kyjov, Masarykovo náměstí 30/1, 697 01 Kyjov, IČ: 00285030,

obcí Vikoš, Vikoš č.p. 95, 696 41 Vikoš, IČ: 00285471, obcí Archlebov, Archlebov č.p. 2, 696 33 Archlebov, IČ: 00284751, městem Hodonín, Masarykovo náměstí 53/1, 695 01 Hodonín, IČ: 00284891, obcí Karlín, Karlín 60, PSČ 696 14 Čejč, IČ: 00488470, obcí Hrušky, U zbrojnice 100, 691 56 Hrušky, IČ: 00283185, obcí Nová Lhota, Nová Lhota 355, 696 74 Nová Lhota, IČ: 00285188, obcí Hovorany, Hovorany 45, 696 12 Hovorany, IČ: 00284904, obcí Šardice, Šardice 601, 696 13 Šardice, IČ: 0028/5374, obcí Ježov, Ježov 75, 696 48, IČ: 00284955, a obcí Žeravice, Žeravice 40, PSČ 696 47, IČ: 00285552, právně zastoupenými na základě plné moci společností Frank Bold advokáti, s.r.o., se sídlem Údolní 33, 602 00 Brno, IČ: 283 59 640, odvolání.

V jednotlivých odvoláních je napadáno mimo jiné i závazné stanovisko Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu, vydaného dne 18.05.2016, č.j. 1560/2016, k posouzení záměru „Stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“ z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací.

Krajský úřad se nejprve s ohledem na novelu stavebního zákona (zákon č. 225/2017 Sb., účinnost 01.01.2018), která nově upravila ust. § 84 odst. 2 a zavedla nové ust. § 96b (závazné stanovisko orgánu územního plánování), zabýval otázkou příslušnosti k vydání závazného stanoviska z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací do řízení vedeného OBÚ.

V přechodných ustanoveních k zákonu č. 225/2017 Sb. (novela stavebního zákona s účinností od 01.01.2018) v bodě 10 je uvedeno, že „*Správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů*“, a v bodě 11, že „*Postupy, které nejsou správním řízením, zahájené přede dnem nabytí tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů*“. V důvodové zprávě k tomuto zákonu je pak k bodům 10 a 11 uvedeno, že „*Z důvodů právní jistoty stavebníků a předvídatelnosti postupu, který si zvolili, a z důvodů jednotnosti výkonu veřejné správy je zachován princip dokončení všech zahájených řízení a postupů, které nejsou správním řízením, podle dosavadní právní úpravy*“. Z uvedeného dospěl krajský úřad k závěru, že úmyslem zákonodárce nebylo prostřednictvím přechodných ustanovení omezit se toliko na řízení stavebního úřadu, ale na všechna řízení a postupy dle stavebního zákona. Jiný výklad by nesvědčil o zakotvení principu dokončení všech zahájených řízení a postupů, které nejsou správním řízením, podle dosavadní právní úpravy. Krajský úřad tedy zastává názor, který je plně ve shodě s důvodovou zprávou k novele stavebního zákona účinné od 01.01.2018, že všechna zahájená řízení i postupy, které nejsou správním řízením, se dokončí podle dosavadní právní úpravy. Jiný výklad by znamenal právní nejistotu, nejednotnost výkonu veřejné správy a nepředvídatelnost jejich postupů. Vzhledem k tomu, že předmětné řízení OBÚ bylo zahájené před 01.01.2018, pro vydání závazného stanoviska se úprava ust. § 84 odst. 2 a nové ust. § 96b stavebního zákona nepoužije a k jeho vydání je příslušný stavební úřad.

Podobu a obsah závazného stanoviska stavebního úřadu dle ust. § 84 odst. 2 stavebního zákona (ve znění do 31.12.2017), na rozdíl od dnešní úpravy, zákon nikterak nespecifikuje. K aplikaci uvedeného ustanovení je v důvodové zprávě ke stavebnímu zákonu (2006) uvedeno: „... *Zvláštní právní předpisy (horní zákon, zákon o státní památkové péči) svěřují vydat rozhodnutí o změně využití území (schválení dobývacího prostoru) a o ochranném pásmu (památek) jinému správnímu orgánu než stavebnímu úřadu. V těchto případech je zajištěna koordinace vývoje v území závazným stanoviskem obecného stavebního úřadu, bez kterého nelze rozhodnutí báňského úřadu nebo orgánu státní památkové péče vydat ...*“. Jako doplnění lze použít výklad, že „... *Tato koordinační funkce stavebních úřadů v územním řízení zajišťuje základní cíle a úkoly územního plánování podle zákona ...*“ (MAREČEK, Jan; DOLEŽAL, Jiří; SEDLÁČKOVÁ, Vladimíra; et al. *Komentář ke stavebnímu zákonu a předpisy související*. Plzeň : Aleš Čeněk, 2013. 208 s. ISBN 978-80-7380-730-5). Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 26.07.2016, č.j. 2 As 21/2016-83, zastává názor, „... *že pokud byla vydána územně plánovací dokumentace, musí stavební úřad vycházet primárně z ní, a nemusí již specificky odůvodňovat souladnost záměru s cíli a úkoly územního plánování, neboť ty plynou přímo z územně plánovací dokumentace. Při vydávání územního plánu jakožto druhu územně plánovací dokumentace jsou již také zohledňovány požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území i charakter území (srov. zejména § 18 odst. 4 stavebního zákona). Proto lze vyjít z toho, že je-li záměr v souladu s vydaným územním plánem, je taktéž souladný s cíli a úkoly územního plánování ...*“ Krajský úřad dále dodává, že pokud je územní plán v souladu se zásadami územního rozvoje, jsou požadavky z této nadřazené územně plánovací dokumentace v územním plánu rovněž obsažené. Z uvedeného lze dovodit, že je dostačující, když, v případě kdy je územní plán vydán a zároveň je v souladu se zásadami územního rozvoje, je závazné stanovisko dle ust. § 84 odst. 2 stavebního zákona (ve znění do 31.12.2017) posouzením záměru toliko z hlediska souladu s územním plánem.

Podle ust. § 149 odst. 5 správního řádu (odst. 4 ve znění platném do 31.12.2017), jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Správním orgánem příslušným k vydání závazného stanoviska dle ust. § 84 odst. 2 stavebního zákona (ve znění platném do 31.12.2017) je v daném případě Městský úřad Uherský

Ostroh, odbor stavebního úřadu, jeho nadřízeným orgánem je v souladu s ust. § 178 správního řádu krajský úřad, konkrétně Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu.

Krajský úřad přistoupil k posouzení předmětného ZS z hlediska jeho věcné správnosti, přičemž nejprve provedl vlastní posouzení záměru a následně jej porovnal s vyhodnocením, které provedl a v ZS uvedl stavební úřad.

Při vlastním posouzení záměru krajský úřad vycházel jednak z podkladů ze spisu stavebního úřadu získaných z dřívější úřední činnosti, při přezkoumání ZS dle ust. § 149 odst. 6 správního řádu (odst. 5 ve znění platném do 31.12.2017), a dále z Územního plánu Uherský Ostroh, s nabytím účinnosti dne 17.01.2013. Tento územní plán byl vydán v souladu se Zásadami územního rozvoje Zlínského kraje (dále jen „ZÚR ZK“), ve znění aktualizace č. 1 (ve znění účinném od 05.10.2012). Dne 27.11.2018 nabyla účinnosti aktualizace č. 2 ZÚR ZK, která požadavky na území posuzovaného záměru nezměnila.

Předmětný záměr představuje stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh v lokalitě, která je územním plánem zařazena do nezastavěného území (viz výkres č. 1 *Základní členění území*), v ploše zemědělské Z, okrajově zasahující do plochy územní rezervy DV 118 (viz výkres č. 2 *Hlavní výkres*). Podle textové části územního plánu (ve výroku) v kapitole I. *Vymezení ploch a koridorů územních rezerv* je tato územní rezerva vymezena „... k prověření umístění trasy vodní cesty D-O-L v rámci změny ÚP ...“. Pojem územní rezerva je definován v ust. § 36 odst. 1 stavebního zákona jako plocha nebo koridor se stanovením jejich využití, jehož potřebu a plošné nároky je nutno prověřit. V územní rezervě jsou zakázány změny v území ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. a) stavebního zákona (změna využití nebo prostorového uspořádání, včetně umístování staveb a jejich změn), které by mohly stanovené využití podstatně ztížit nebo znemožnit. Krajský úřad je názoru, že samotné stanovení dobývacího prostoru (bez povolení hornické činnosti v dobývacím prostoru) takovou změnou v území, která by podstatně ztížila nebo znemožnila záměr vodní cesty D-O-L, není.

V textové části územního plánu (ve výroku) v kapitole F.2 *Podmínky pro využití ploch* je pro plochy zemědělské Z na str. 30 stanoveno: „*Hlavní využití - zemědělství na zemědělských pozemcích; přípustné využití - objekty a zařízení podmiňující nebo doplňující hlavní využití, prvky systému ÚSES, protierozní a protipovodňová opatření, suché poldry a prostory pro primární retenci v návaznosti na vodní plochy, peších a cyklistické stezky, související dopravní a technická infrastruktura pro obsluhu území; nepřípustné využití - objekty a zařízení nesouvisející s hlavním a přípustným využitím.*“

Dle grafické části odůvodnění výkresu č. O.4 *Koordinační výkres* leží sledovaná lokalita uvnitř územním plánem vyznačeného chráněného ložiskového území a ložiska nerostných surovin. Dále je území limitováno záplavovým územím Q100, aktivní zónou záplavového území, je součástí chráněné oblasti přirozené akumulace vod a ochranného pásma vodního zdroje II.b Bzenec komplex. Protože se jedná o posouzení záměru spočívajícím ve stanovení dobývacího prostoru (bez povolení hornické činnosti v dobývacím prostoru), nejsou tyto limity záměrem nikterak dotčeny.

Vzhledem k tomu, že v území, kde je v územním plánu vyznačené chráněné ložiskové území a ložisko nerostných surovin, není přímo samostatně vymezena plocha pro těžbu, zabýval se krajský úřad také možností vyslovení souladu záměru s územním plánem na základě ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona. K tomu je nejprve třeba uvést následující, přičemž se jedná o údaje krajskému úřadu známé z jeho dřívější úřední činnosti a z evidence územně plánovací činnosti.

Společné projednání návrhu územního plánu proběhlo 18.04.2012. Krajský úřad jako nadřízený orgán vydal dne 08.08.2012 stanovisko, ve kterém upozornil na nedostatky, odstranění nedostatků bylo potvrzeno dne 12.10.2012. Z důvodu účinnosti aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Zlínského kraje bylo krajským úřadem dne 29.10.2012 vydáno aktuální stanovisko z hlediska posouzení souladu návrhu územního plánu se zásadami územního rozvoje. Veřejné projednání návrhu územního plánu proběhlo dne 20.12.2012. Zastupitelstvo města Uherský Ostroh usnesením ze dne 27.12.2012 vydalo Územní plán Uherský Ostroh formou opatření obecné povahy, přičemž veřejná vyhláška o jeho vydání byla na úřední desce Městského úřadu Uherský Ostroh vyvěšena dne 02.01.2013 (viz § 71 odst. 2 písm. c) správního řádu ve vazbě na změnu § 20 stavebního zákona novelou č. 350/2012), územní plán nabyl účinnosti dne 17.01.2013.

Zákon č. 350/2012 Sb. (dále jen „novela stavebního zákona 2012“) byl zveřejněn ve Sbírce zákonů v částce 130/2012 Sb. na str. 4634 a násl. a byl rozeslán dne 22.10.2012. Tohoto dne dle ust. § 3 odst. 1 a 2 zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a Sbírce mezinárodních smluv, nabyl zákon č. 350/2012 Sb. platnost. Jeho účinnost byla stanovena od 01.01.2013.

Ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona před 01.01.2013 znělo takto: „*V nezastavěném území lze v souladu s jeho charakterem umísťovat stavby, zařízení, a jiná opatření pouze pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, těžbu nerostů, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a dále taková technická opatření a stavby, které zlepšují podmínky jeho využití pro účely*

rekreace a cestovního ruchu, například cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra.“

Novela stavebního zákona 2012 v tomto odstavci za poslední větu doplnila: *„Uvedené stavby, zařízení a jiná opatření včetně staveb, které s nimi bezprostředně souvisejí včetně oplocení, lze v nezastavěném území umísťovat v případech, pokud je územně plánovací dokumentace výslovně nevylučuje.“*

Uvedený text byl v rámci novely stavebního zákona 2012 doplněn na základě pozměňovacího návrhu poslance Václava Baštyře s provedením úpravy ministerstvem pro místní rozvoj; návrh byl projednán hospodářským výborem a usnesením výboru přijat (viz záznam [ZAH027a.mp3](http://www.psp.cz/sqw/hp.sqw?k=3506&o=6&td=22&cu=27) na adrese <http://www.psp.cz/sqw/hp.sqw?k=3506&o=6&td=22&cu=27>). Písemný návrh byl dle podkladu ministerstva pro místní rozvoj odůvodněn takto: *„§ 18 odstavec 5, mimo jiné umožňuje umísťovat /stavět/ zákonem vymezené stavby i mimo zastavěné území obce. Tento záměr zákonodárce se ovšem dostává do střetu s výkladovou praxí v případě, kdy je schválen územní plán, který s těmito stavbami nepočítá. Přitom obce i investor má zájem na realizaci takovýchto staveb určených pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství ekologii, turistiku aj. V případě, že není v obci žádný územní plán, tak je možné stavbu umístit mimo zastavěné území obce právě s odvoláním na výše uvedené ustanovení v § 18 odstavci 5. Navrhovaná legislativní úprava umožňuje odstranit tento stav, který zejména u obcí do 500 obyvatel znemožňuje realizaci takovýchto staveb s ohledem na nákladnost, délku a složitost postupů při provádění změn platných územních plánů. V ustanovení se také doplňuje možnost oplocení těchto staveb a budování technických a technologických zabezpečení, u kterých není výkladová jednotnost při jejich možnosti povolování za podmínek stanovených v odstavci 5, § 18 zákona 2006. Ostatní podmínky potřebné pro umístění takovýchto staveb jsou tímto dodatkem nedotčeny.“* Záměrem zákonodárce tedy bylo odstranění disproporce mezi obcemi s a bez územního plánu a unifikace výkladové praxe. S ohledem na právo obce na samosprávu byla dána možnost stavby, zařízení a opatření uvedené v § 18 odst. 5 zakázat výslovným vyloučením v územním plánu.

Krajský úřad je názoru, že umožňuje-li ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona umísťovat v nezastavěném území zde konkrétně vyjmenované druhy staveb, zařízení a jiných opatření a jejich umístění zde přesto není žádoucí, pak je třeba územním plánem projevit vůli zastupitelstva obce tyto stavby, zařízení a jiná opatření zakázat, tedy v územním plánu výslovně uvést, které konkrétní ze jmenovaných se vylučují.

Bylo-li před novelou stavebního zákona 2012 postačující v územním plánu nevymezit pro nechtěný záměr samostatnou návrhovou plochu, pak novelizací § 18 odst. 5 již toto nestačí. Z výše uvedeného je přitom zřejmé, že již v průběhu pořízení Územního plánu Uherský Ostroh, konkrétně ještě před veřejným projednáním návrhu územního plánu, byl zákon č. 350/2012 Sb. v platnosti. Byl zveřejněn ve Sbírce zákonů a jeho znění bylo známo. Projektant, pořizovatel i zastupitelstvo obce tedy mohli a měli připravit k vydání takový územní plán, který by plně naplňoval požadavky stavebního zákona účinného od 01.01.2013, včetně požadavku vyplývajícího z novelizovaného ust. § 18 odst. 5. Aplikovaná právní úprava při pořízení Územního plánu Uherský Ostroh již existovala, byla platná, pouze její účinnost byla stanovena ke dni 01.01.2013, v územním plánu by tedy měla být reflektována.

Má-li město Uherský Ostroh za to, že ochrana nezastavěného území stanovená územním plánem je nedostatečná či neodpovídající jejich vůli, má možnost provést její úpravu změnou územního plánu a nežádoucí činnosti z důvodu veřejného zájmu výslovně vyloučit (dle platného znění ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona).

Krajský úřad dále uvádí, že i kdyby přistoupil na to, že vůle vyloučit některé činnosti z ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona je v územním plánu zapracována (i když ne konkrétně), pak stanovení dobývacího prostoru jím není vyloučeno. V územním plánu jsou jako nepřípustné uvedeny objekty a zařízení nesouvisející s hlavním a přípustným využitím. V daném případě se však nejedná ani o stavby dle ust. § 2 odst. 3 stavebního zákona, ani o zařízení dle ust. § 3 odst. 2 stavebního zákona.

Zbývá ještě posoudit otázku, zda je uvedený záměr v souladu s charakterem daného nezastavěného území. V textové části odůvodnění územního plánu zpracované projektantem v kapitole C.8 *Ochrana krajinného rázu* na str. 32 (v souladu s dokumentem *Krajinný ráz Zlínského kraje*) je uvedeno *„... krajinný prostor Ostrožska charakterizován jako „krajina s vysokým podílem povrchových vod“ ...“* V dokumentu *Krajinný ráz Zlínského kraje* je v rámci obecné charakteristiky krajinného prostoru Ostrožsko uvedeno: *„... dominantou krajiny jsou velká jezera vzniklá těžbou štěrku ...“* Lze konstatovat, že stanovení dobývacího prostoru tento charakter území nenaruší. Nadto ani případná budoucí těžba (aniž by tímto byl předjímán výsledek následných řízení) a hlavně stav krajiny po jejím ukončení a rekultivaci (potenciální jezera) nenaruší charakter daného území, ba naopak. Na str. 7 Stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí č.j.12289/ENV/15 ze dne 09.03.2015 (zveřejněno na adrese: https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP429) je vliv záměru „Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu 2“ na krajinný ráz ve fázi po sanaci a rekultivaci hodnocen takto: *„... Jedná se o vliv na krajinný ráz, kdy místo současné agrocenózy vznikne po vytěžení nový dominantní prvek v krajině – vodní plocha, což lze v souladu se zásadami hodnocení krajinného rázu posoudit pozitivně. Pokud bude*

v rámci rekultivačních a revitalizačních opatření postupováno v souladu s navrženými ekologickými principy, avšak při respektování požadavků na zachování kvality vody, může vzniklý ekosystém mokřadů a tůňek, vodních ploch a písčin vytvořit významný prvek zvyšující diverzitu území, retenční schopnost nivy či estetickou hodnotu lokality, a konečný dopad vlivů záměru na tyto složky životního prostředí je možno považovat jako pozitivní nebo minimálně neutrální ...“ Záměr je tedy v souladu s charakterem nezastavěného území v daném místě a splňuje daný požadavek ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona.

Z uvedeného je tedy zřejmé, že krajský úřad se plně ztotožnil se stavebním úřadem v tom, že závazné stanovisko je souhlasné. Se záměrem lze souhlasit na základě ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona, přičemž Územní plán Uherský Ostroh jej výslovně nevylučuje. Krajský úřad proto souhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu, ze dne 18.05.2016, zn. 1560/2016 k posouzení záměru „Stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“ k dobývání výhradního ložiska štěrkopísků Moravský Písek – Uherský Ostroh potvrzuje.

Vyjádření k námitkám uplatněným v řízení Českého báňského úřadu týkajících se závazného stanoviska stavebního úřadu

A. Odvolatel obec Ratíškovice

- Obec považuje stanovisko obecního stavebního úřadu za nezákonné, má za to, že je v rozporu s opatřením obecné povahy č. 1/2012 vydaným Zastupitelstvem města Uherský Ostroh dne 28.12.2012 (územní plán), tedy v době účinnosti stavebního zákona ve znění před tzv. velkou novelou č. 350/2012 Sb., která nabyla účinnosti dne 01.01.2013.

Jak je uvedeno v tomto závazném stanovisku výše, krajský úřad posoudil věcnou správnost závazného stanoviska stavebního úřadu vydaného dle ust. § 84 odst. 2 stavebního zákona (ve znění do 31.12.2017) a dospěl ke stejnému závěru jako stavební úřad, a to že se záměrem lze souhlasit na základě ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona, přičemž Územní plán Uherský Ostroh jej výslovně nevylučuje. Závazné stanovisko stavebního úřadu nebylo vydáno v rozporu s Územním plánem Uherský Ostroh. Použitím právní úpravy ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona se krajský úřad podrobně zabýval v odůvodnění tohoto závazného stanoviska. V daném případě se jedná o územní plán, při jehož pořizování již nabyla nová právní úprava v platnosti, měl být tedy dokončen v souladu s ní. K jeho vydání ve smyslu správního řádu došlo rovněž již za jeho účinnosti (vyvěšením veřejné vyhlášky dne 02.01.2013, viz § 71 odst. 2 písm. c) správního řádu ve vazbě na změnu § 20 stavebního zákona novelou č. 350/2012 Sb.). Má-li město Uherský Ostroh za to, že ochrana nezastavěného území stanovená územním plánem je nedostatečná či neodpovídající jejich vůli, má možnost provést její úpravu změnou územního plánu a nežádoucí činnosti z důvodu veřejného zájmu výslovně vyloučit (dle platného znění ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona). Námitka je nedůvodná.

- Za nezákonné považuje také rozhodnutí KÚ ZK, ze dne 24.10.2018, kterým bylo ve zkráceném řízení zrušeno závazné stanovisko Městského úřadu Uherské Hradiště ze dne 24.08.2018, které označilo záměr za nepřijatelný. Podle odvolatele je toto stanovisko dle správního řádu možné přezkoumat pouze v rámci odvolání proti rozhodnutí správního orgánu, nikoli samostatně rozhodnutím nadřízeného orgánu, navíc bez řádného doručení účastníkům řízení.

Krajský úřad rozhodnutím ze dne 24.10.2018, čj. KUZL 74612/2018 ve zkráceném přezkumném řízení zrušil závazné stanovisko Městského úřadu Uherské Hradiště, odboru stavebního úřadu a životního prostředí, čj. MUUH-SŽP/48642/2018/SevM, sp.zn. Spis/3312/2018 ze dne 24.08.2018, z důvodu, že tento správní úřad nebyl příslušný k jeho vydání, závazné stanovisko bylo vydáno v rozporu s přechodnými ustanoveními zákona č. 225/2017 Sb. S tímto závěr se ztotožnilo i Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen „MMR“) v rozhodnutí ze dne 05.12.2018, čj. MMR-50433/2018-81-1, kterým zamítlo jako nepřipustné odvolání proti uvedenému rozhodnutí krajského úřadu. MMR v rozhodnutí potvrdilo správnost použití právní úpravy stavebního zákona a správního řádu platné do 31.12.2017 a nikoli právní úpravy platné od 01.01.2018.

Vzhledem k tomu, že řízení OBÚ, do kterého bylo toto závazné stanovisko vydané, bylo zahájeno v roce 2016, byla i pro jeho přezkoumání použita právní úprava ust. § 149 správního řádu platná do 31.12.2017. Závazné stanovisko bylo vydáno pro záměr Františka Jampílka, IČ 494 95 950, se sídlem Na Pruhu 335, 250 89 Lázně Toušeň, proto jej krajský úřad v rozhodnutí stanovil jako účastníka v jím vedeném přezkumném řízení a rozhodnutí mu doručil. Podle názoru MMR, který je uveden v rozhodnutí ze dne 05.12.2018, čj. MMR-50433/2018-81-1, a odkazuje na právní výklad Poradního sboru Ministerstva vnitra ke správnímu řádu (Závěr č. 122/2013), je přezkumné řízení o závazném stanovisku řízení bez účastníků řízení.

Obě uvedená rozhodnutí jsou součástí spisu OBÚ a účastníci jím vedeného řízení měli možnost se s nimi jako podklady rozhodnutí před jeho vydáním seznámit (č.j. SBS 17437/2016/OBÚ-01/21, 13.12.2018). Námitka je nedůvodná.

B. Odvolatel Jihomoravský kraj

- Odvolatel považuje stanovisko obecného stavebního úřadu za nezákonné, má za to, že je v rozporu s opatřením obecné povahy č. 1/2012 vydaným Zastupitelstvem města Uherský Ostroh dne 28.12.2012 (územní plán), tedy v době účinnosti stavebního zákona ve znění před tzv. velkou novelou č. 350/2012 Sb., která nabyla účinnosti dne 01.01.2013. Je názoru, že když poslední věta ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona byla přidána touto novelou, má se při posouzení záměru vycházet z dřívější právní úpravy a nepřihlížet k právní úpravě novelizované.

Jak je uvedeno v tomto závazném stanovisku výše, krajský úřad posoudil věcnou správnost závazného stanoviska stavebního úřadu vydaného dle ust. § 84 odst. 2 stavebního zákona (ve znění do 31.12.2017) a dospěl ke stejnému závěru jako stavební úřad, a to že se záměrem lze souhlasit na základě ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona, přičemž Územní plán Uherský Ostroh jej výslovně nevylučuje. Závazné stanovisko stavebního úřadu nebylo vydáno v rozporu s Územním plánem Uherský Ostroh. Použitím právní úpravy ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona se krajský úřad podrobně zabýval v odůvodnění tohoto závazného stanoviska. V daném případě se jedná o územní plán, při jehož pořizování již nabyla nová právní úprava v platnosti, měl být tedy dokončen v souladu s ní. K jeho vydání ve smyslu správního řádu došlo rovněž již za jeho účinnosti (vyvěšením veřejné vyhlášky dne 02.01.2013, viz § 71 odst. 2 písm. c) správního řádu ve vazbě na změnu § 20 stavebního zákona novelou č. 350/2012 Sb.). Má-li město Uherský Ostroh za to, že ochrana nezastavěného území stanovená územním plánem je nedostatečná či neodpovídající jejich vůli, má možnost provést její úpravu změnou územního plánu a nežádoucí činnosti z důvodu veřejného zájmu výslovně vyloučit (dle platného znění ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona). Námitka je nedůvodná.

C. Odvolatel město Uherský Ostroh

- Město poukazuje na to, že stanovení dobývacího prostoru je v rozporu s územním plánem, resp. zákonem č. 183/2006 Sb., že závazné stanovisko stavebního úřadu je obsahově nezákonné, postrádá řádné odůvodnění souladu umístění záměru dobývacího prostoru s cíli a úkoly územního plánování, územně plánovacími dokumentacemi města a kraje a je rovněž v rozporu s politikou územního rozvoje.

Jak je uvedeno v tomto závazném stanovisku výše, krajský úřad posoudil věcnou správnost závazného stanoviska stavebního úřadu vydaného dle ust. § 84 odst. 2 stavebního zákona (ve znění do 31.12.2017) a dospěl ke stejnému závěru jako stavební úřad, a to že se záměrem lze souhlasit na základě ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona, přičemž Územní plán Uherský Ostroh jej výslovně nevylučuje. Závazné stanovisko stavebního úřadu nebylo vydáno v rozporu s Územním plánem Uherský Ostroh.

Podobu a obsah závazného stanoviska stavebního úřadu dle ust. § 84 odst. 2 stavebního zákona (ve znění do 31.12.2017), na rozdíl od dnešní úpravy, zákon nikterak nespécifikuje a, jak je uvedeno výše v odůvodnění tohoto závazného stanoviska, je dostačující, když, v daném případě (je vydán územní plán a je v souladu se zásadami územního rozvoje), je závazné stanovisko dle ust. § 84 odst. 2 stavebního zákona (ve znění do 31.12.2017) posouzením záměru toliko z hlediska souladu s územním plánem. Námitka je nedůvodná.

Krajský úřad znovu poukazuje na skutečnost, že předmětné řízení je vedeno ke stanovení dobývacího prostoru bez povolení hornické činnosti. Tímto rozhodnutím nejsou dotčeny priority územního plánování z PÚR a ZÚR zmíněné v odvolání, ani záměr průplavního spojení Dunaj-Odra-Labe, či cíle a úkoly územního plánování. Povolení hornické činnosti včetně případného umístění staveb a zařízení potřebných k této činnosti ve stanoveném dobývacím prostoru bude předmětem až dalšího řízení OBÚ (ověřeno u Českého báňského úřadu). Toto řízení bude zahájeno na základě nové žádosti a v novém právním prostředí, za účasti příslušných dotčených orgánů (v současné době se závazným stanoviskem orgánu územního plánování dle ust. § 96b stavebního zákona).

D. Odvolatelé zastoupení společností Frank Bold advokáti, s.r.o.

- Zásadně nesouhlasí se závazným stanoviskem stavebního úřadu a zpochybňují, že záměr naplňuje podmínku týkající se souladu s charakterem území, uvádí, že tato podmínka nebyla ze strany stavebního úřadu zkoumána

Krajský úřad přisvědčuje v tom, že stavební úřad se v závazném stanovisku nedostatečně zabýval souladem záměru s charakterem daného nezastavěného území a pouze odkázal na následující řízení. Toto již konstatoval ve sdělení ze dne 04.07.2017, KUZL 43361/2017, které je rovněž součástí spisu OBÚ a účastníci řízení měli možnost se s podklady rozhodnutí před jeho vydáním seznámit. V uvedeném sdělení krajský úřad dále uvedl, že zvažoval, zda je důvodné pro tuto vadu závazné stanovisko zrušit.

Vzhledem k tomu, že se ztotožnil s vydáním souhlasného závazného stanoviska a s ohledem na hospodárnost správních úkonů, přičemž k vadám, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného závazného stanoviska s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží, dospěl k závěru, že je zcela dostačující doplnění odůvodnění touto formou sdělení. Na závěr sdělení krajský úřad konstatoval, že při předběžném posouzení věci nedošel k závěru, že lze mít důvodně za to, že závazné stanovisko bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a že neshledal důvody k zahájení přezkumného řízení. Uvedené doplnění odůvodnění je součástí i tohoto závazného stanoviska, kdy se krajský úřad při posouzení záměru otázkou, zda je uvedený záměr v souladu s charakterem daného nezastavěného území, zabýval a, jak je uvedeno výše, dospěl k závěru, že záměr je v souladu s charakterem nezastavěného území v daném místě a daný požadavek ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona splňuje. Pochybnost naplnění podmínky týkající se souladu s charakterem území je nedůvodná.

- Podle odvolatelů je záměr v rozporu s PÚR, ZÚR, § 18 odst. 1, § 18 odst. 5 a § 19 stavebního zákona, žádný z těchto aspektů nebyl v závazném stanovisku stavebního úřadu posouzen, závazné stanovisko je nesprávné, nepřezkoumatelné a nezákonné.

Posouzení naplnění požadavku z ust. § 18 odst. 5 stavebního zákona bylo doplněno, viz výše.

Podobu a obsah závazného stanoviska stavebního úřadu dle ust. § 84 odst. 2 stavebního zákona (ve znění do 31.12.2017), na rozdíl od dnešní úpravy, zákon nikterak nespécifikuje a, jak je uvedeno výše v odůvodnění tohoto závazného stanoviska, je dostačující, když, v daném případě (je vydán územní plán a je v souladu se zásadami územního rozvoje), je závazné stanovisko dle ust. § 84 odst. 2 stavebního zákona (ve znění do 31.12.2017) posouzením záměru toliko z hlediska souladu s územním plánem. Námitka je nedůvodná.

Krajský úřad znovu poukazuje na skutečnost, že předmětné řízení je vedeno ke stanovení dobývacího prostoru bez povolení hornické činnosti. Tímto rozhodnutím nejsou dotčeny priority územního plánování z PÚR, ZÚR zmíněné v odvolání, ani ust. § 18 odst. 1 či ust. § 19 stavebního zákona. Povolení hornické činnosti včetně případného umístění staveb a zařízení potřebných k této činnosti ve stanoveném dobývacím prostoru bude předmětem až dalšího řízení OBÚ (ověřeno u Českého báňského úřadu). Toto řízení bude zahájeno na základě nové žádosti a v novém právním prostředí, za účasti příslušných dotčených orgánů (v současné době se závazným stanoviskem orgánu územního plánování dle ust. § 96b stavebního zákona).

- Odvolatelé jsou přesvědčeni, že nedošlo ke splnění zákonných podmínek pro vydání rozhodnutí, konkrétně byl porušen § 28 odst. 7 horního zákona, když chybí závazné stanovisko orgánu územního plánování.

Stanovisko orgánu územního plánování je stanoviskem dle § 96b stavebního zákona ve znění platném od 01.01.2018. Tato právní úprava se pro dané řízení OBÚ nepoužije, viz odůvodnění tohoto závazného stanoviska výše.

Již vydané závazné stanovisko Městského úřadu Uherské Hradiště, odboru stavebního úřadu a životního prostředí, jako orgánu územního plánování (čj. MUUH-SŽP/48642/2018/SevM, sp.zn. Spis/3312/2018 ze dne 24.08.2018), krajský úřad rozhodnutím ze dne 24.10.2018, čj. KUZL 74612/2018 ve zkráceném přezkumném řízení zrušil z důvodu, že tento správní úřad nebyl příslušný k jeho vydání; závazné stanovisko bylo vydáno v rozporu s přechodnými ustanoveními zákona č. 225/2017 Sb. S tímto závěr se ztotožnilo i Ministerstvo pro místní rozvoj (dále jen „MMR“) v rozhodnutí ze dne 05.12.2018, čj. MMR-50433/2018-81-1, kterým zamítlo jako nepřijatelné odvolání proti uvedenému rozhodnutí krajského úřadu. MMR v rozhodnutí potvrdilo správnost použití právní úpravy stavebního zákona a správního řádu platné do 31.12.2017 a nikoli právní úpravy platné od 01.01.2018.

Závazné stanovisko příslušného správního orgánu z hlediska posouzení souladu záměru z hlediska územně plánovací dokumentace bylo vydáno stavebním úřadem (závazné stanovisko ze dne 18.05.2016, čj. 1560/2016), je platné, bylo posouzeno z hlediska věcné správnosti dle ust. § 149 odst. 5 (odst. 4 ve znění do 31.12.2017) správního řádu (viz odůvodnění výše), jeho zákonnost byla posouzena v přezkumném řízení dle ust. § 149 odst. 6 (odst. 5 ve znění platném do 31.12.2017) správního řádu (viz sdělení krajského úřadu ze dne 04.07.2017, čj. KUZL 43361/2017).

Všechny předmětné písemnosti jsou součástí spisu OBÚ a účastníci řízení měli možnost se s nimi jako podkladem rozhodnutí před jeho vydáním seznámit. Námitka je nedůvodná.

Závěrem krajský úřad přisvědčuje námitce, že stavební úřad se v závazném stanovisku nedostatečně zabýval souladem záměru s charakterem daného nezastavěného území a pouze odkázal na následující řízení. Doplnění odůvodnění je proto součástí tohoto závazného stanoviska, jak uvedeno výše. Námitka pochybnosti naplnění podmínky týkající se souladu s charakterem území je nedůvodná. Rovněž ostatní

námítky uvedené v odvoláních a směřující proti závaznému stanovisku Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu, ze dne 18.05.2016, zn. 1560/2016 k posouzení záměru „Stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh“ k dobývání výhradního ložiska štěrkopísků Moravský Písek – Uherský Ostroh, považuje krajský úřad za nedůvodné.

Ing. Alena Miklová

vedoucí odboru územního plánování a stavebního řádu

(dokument opatřen elektronickým podpisem)

Obdrží

Český báňský úřad, IDDS: rn6aas6

Na vědomí

Městský úřad Uherský Ostroh, odbor stavebního úřadu, IDDS: vm7bs3x